

7. december Juleindkøb i Fåborg

I dag skal vi til Fåborg. Mor, Ulrik og jeg. Vi skal til byen for at handle og se på juleudstilling. Det er vi hvert år, så det er noget, jeg har glædet mig til længe. Det er ikke så koldt i dag og sneen er væk, Madam Tø har nok været på spil. Vi står overfor kroen ved det lille skur med bindingsværk og venter på rutebilen, og mor står og snakker med Ellen Hans Axels. Ja, det kalder man hende. Hun hedder kun Ellen, men er gift med Hans Axel. Det er fordi, vi også har en anden Ellen – Ellen Barber. Så det er jo meget smart at kalde dem noget forskelligt.

Nu må rutebilen godt nok snart komme, for det er altid spændende at komme til Fåborg og at køre med rutebil. Pludselig dukker den røde rutebil frem i svinget ved åen og standser foran kroen. Chaufføren stiger ud og hilser med hånden, men han har travlt, han har nemlig en pakke med til Brugsen. Da han kommer tilbage, stiger vi ind i bussen og mor køber billetter. Ulrik og jeg vil helst sidde helt oppe foran på det forreste sæde, så vi er heldige i dag, for der sidder ingen. Mor sætter sig overfor, så hun kan holde lidt øje med os, siger hun.

Jeg kigger beundrende over på buschaufføren, der nu sætter bussen i gang og griber om den lange gearstang. Det må være dejligt at køre sådan en stor rutebil og alle de mennesker han snakker med. Jeg tror nok, jeg kunne tænke mig at blive buschauffør, når jeg bliver stor.

Så kører vi. Ulrik ligger på knæ på sædet for bedre at kunne kigge ud af vinduet, og se alle de ting vi kører forbi. Vi kommer hurtigt forbi den store skole, der lige er bygget i Hillerslev. Om et år skal jeg også gå i den skole, for så er forskolen forbi. Det glæder jeg mig nu ikke til, for det er da meget nemmere at gå den lille tur om til forskolen end at skulle til at cykle den lange vej op til centralskolen, som de voksne kalder den.

Pludselig er vi i Fåborg og vi stiger ud af rutebilen, der holder ved stationen nede ved havnen. Der er en masse fiskerkuttere i havnen og længere henne ligger færgen, der sejler til Mommarmark. Det ved jeg, fordi vi i sommer var på en tur til Jylland. Vi var ude ved Vesterhavet, hvor det blæste så meget, at vores cowboyhatte, som vi lige havde fået, blæste af hovedet på os og fløj hen ad den store strand. Heldigvis var der nogle store drenge, som fangede dem og vi fik dem tilbage. Så kørte vi til Varde, for der kendte far mejeribestyrer Jacobsen, som far havde været mejerist hos for længe siden. Den næste dag kørte vi hjem og fra Mommarmark sejlede vi med færgen til Fåborg.

*

Fra stationen går vi op i byen og gennem den gamle byport videre ud i gaderne, der er pyntet med gran, stjerner og lys. I forretningerne har de mange steder noget spændende at kigge på. I en forretning er det et lille tog, der kører rundt og rundt med vognene fyldt med nisser. Et andet sted, sidder der en stor julemand og nikker og svinger med sin nissehue.

Mor sir, at det kan vi kigge på senere, for først skal vi handle. Jeg skal ha' nye bukser, så vi går ind i en tøjforretning. Jeg har set i et katalog, vi lige har fået fra Daells Varehus, at man nu kan få en slags bukser, der hedder cowboybukser. Det er lige noget for mig, for på forsiden af min store malebog sidder Hopalong Cassidy på sin vilde hest med et par bukser ligesom dem i kataloget. Nu håber jeg bare, de har sådan nogle i Fåborg. Mor spør' ekspedienten, og han siger, at

cowboybukser er det sidste nye og at de sælger en masse af dem. Så de har dem altså. Jeg prøver et par. De er helt underlige at have på, for jeg er jo vant til at gå i knickers, som kun når ned til knæene, og det klør altid, der hvor de lange hjemmestrikkede strømper når op til buksernes elastik. Cowboybukserne er rigtig smarte, synes jeg, så mor bestemmer, at sådan et par skal jeg ha'. Så de bliver pakket ind i pænt julepapir og snoren ender i en lille løkke med en lille træpind, så pakken er nemmere at holde.

Da vi lidt senere går ned ad gaden, kommer vi forbi Onkel Kai, som er en legetøjsforretning. Der må vi ind. Bare for at kigge. De har så meget legetøj, at jeg kan blive helt svimmel. På bagsiden af et Anders And blad som jeg har, er der en reklame for noget sodavand, hvor man kan samle mærker, og hvis man er så heldig at vinde, får man muligheden for at tømme en legetøjbutik på 5 minutter. Tænk 5 minutter. Hvad skulle jeg så vælge? I hvert fald en cowboyfæstning, revolvere, det er svært at vælge, men det bliver heller ikke mig, der vinder, for vi får næsten aldrig sodavand. Jeg ser på nogle små figurer af cowboydere og indianere og et propgevær. Jeg kunne godt bruge et nyt, det gamle jeg har, virker ikke så godt mere. På en hylde ligger noget, som jeg ikke har set før – David Crockett-huer. De er godt nok sorte, men de har den rigtige hale bag til. Mor siger, at de er lavet af noget plastic og ikke af rigtig bæverskind, men jeg synes nu nok, at de nemt kunne bruges.

Mor har travlt, så vi skal videre, selv om jeg godt kunne ha' brugt lidt mere tid i legetøjsbutikken. Ulrik skal klippes, men han vil bare ikke, så mor køber en lille julemand til ham, og så vil hun ikke høre mere vrøvl. Da vi står udenfor frisørsalonen stritter Ulrik alligevel imod. Han vil ikke ind, selv om han har fået julemanden. Mor tar' fat i armen på ham. Jeg kan se, at hun er ved at være godt gal.

-Jeg vil ikke! Skriger Ulrik.

-Du skal! Siger mor, og slæber ham ind til frisøren.

Han bliver sat op i den store stol, hvor frisøren har lagt et bræt over armlænene, så Ulrik kommer op i den rigtige højde. Så bliver han pakket ind i et hvidt klæde og frisøren putter en vatstrimmel mellem klædet og Ulriks nakke, for at der ikke skal falde hår ned ad nakken på ham. Frisøren tar' så sin lille

klippemaskine, og i løbet af ingen tid er Ulrik klippet, og der er ikke meget hår tilbage på hans lille hoved.

Klokken er nu så mange, at vi skal til at finde stationen, men da vi går forbi en slagterbutik, får mor øje på en blodpølse, der ligger i vinduet.

- Se lige efter Ulrik, mens jeg går ind og handler, sir' hun til mig.

- Ja ja, siger jeg, uden rigtigt at ha' hørt, hvad hun sagde. Så da jeg har stået lidt udenfor og kedet mig, går jeg ind i slagterforretningen. Mor står ved disken og skal til at betale for sin blodpølse. Den skal vi sikkert ha' til aftensmad. Bvadr! Jeg kan ikke fordrage blodpølse, selv om jeg hælder meget sirup over. Da mor har betalt, vender hun sig om mod mig.

- Hvor er Ulrik? Du sku' jo se efter ham.

Mor ser meget bebrejdende på mig.

- Han står vel udenfor endnu, sir' jeg.

Mor spæner ud af butikken, men der er ingen Ulrik. Mor kigger sig undersøgende omkring. Hvor kan han da være?

Jeg løber hen til en gammel dame, der står ved en lygtepæl sammen med sin lille hund.

- Du har vel ikke set min lillebror? Han er blevet væk.

Damen ryster på hovedet, og jeg styrter videre. Åh nej, det er jo min skyld, at Ulrik er væk.

Mor spørger folk, vi går forbi på gaden, men ingen har set en lille dreng.

- Du skulle jo ha' blevet ved ham. Det sagde jeg jo.

Mor er godt vred, men jeg kan mærke, at hun også er bange.

- Hvad skal vi gøre? Hvor kan han da være gået hen?

Vi leder videre i de nærmeste gader, men Ulrik er ingen steder.

- Vi kan jo ikke komme hjem uden Ulrik, hvad skal vi gøre?

Jeg kan mærke nu, at mor virkelig er urolig.

- Lad os gå ned til rutebilstationen, sir' mor pludselig. – Det kan jo være, at han er løbet derned.

Mor tager mig i hånden og vi skynder os gennem de smalle gader, der er fyldt med folk på juleindkøb. Jeg tænker ikke mere på legetøj eller julegaver. Jeg tænker

kun på min lillebror. Bare der ikke er sket ham noget. Det var jo min skyld, jeg kunne jo bare ha' set bedre efter ham.

Vi kan nu se den store stationsbygning, hvor alle de røde rutebiler holder. Det er svært at se, om Ulrik er dernede mellem bilerne. Mor ved lige hvilken rutebil, der kører til Sallinge og da vi nærmer os den, får vi pludselig øje på en lille dreng, der står ved døren ind til rutebilen.

Det er Ulrik.

Mor løber hen til ham, og gir ham et stort knus. Jeg er ved at græde af bare glæde over, at vi har fundet ham.

- Hvorfor stak du af? Spør' mor og sætter ham ned.

- Jeg stak da ikke af, sir' Ulrik med tårer i øjnene. – Lige pludselig var du og Peter væk, og jeg kunne ikke få øje på jer. Så gik jeg op og ned ad gaden, men I var der ikke. Men da jeg gik forbi en gade, fik jeg øje på de røde rutebiler. Og jeg vidste jo, at vi snart skulle tilbage med en af dem. Jeg tænkte, at hvis jeg gik derned, så kom I to nok.

- Det var klogt tænkt. Sagde mor

- Åh, det er godt, vi har fundet dig. Hvad tror I ikke far ville ha' sagt, hvis vi var kommet hjem uden dig? Sir' mor med et lille smil.

Far er nogle gange meget nervøs for hvad Ulrik og jeg laver, og han kan blive meget gal.

- Ja, ja, sir mor. – det endte jo godt. Lad os nu komme hjem til far og få blodpølse. Ulrik og jeg griner til hinanden, laver en grimasse og sir' så i kor.

- Blavdr!

Hvordan var det i virkeligheden?

Tyrolerbenklæder m. Knapper i Siden
og imit. Læderbelægning

Nr. 1885. Disse Benklæder er fabrikeret af Dyveline i en meget svær Kvalitet, og de er umadelig stærke og ser smarte ud. Dyveline Benklæder kan vaskes. Paa i en smuk, praktisk brun Farve.

St. 5-6	7-8	
Kr. 11,85	12,85	
9-10	11-12	13-14 Aar
13,85	14,85	15,85

Dreng Knickers
Aarets store Mode

Nr. 1899. Naar vi i Dag sælger i Par Knickers, sælger vi 5 Mode. Det er alle bevidst er der ikke stor Forskel paa Plaisours og Knickers. Knickers er lidt kortere, in skraa Lomme, i Dag Elastik. Prima graa-maleret Tweed.

St. 5-6	7-8
Kr. 13,50	14,85
St. 9-10	11-12
Kr. 15,85	16,85
St. 13-14	
Kr. 17,85	

3/4-lang, imprægneret, dobbelt Dreng Cotton Coat

Nr. 1888. Det er den rigtig svære Vare, som kan bruges hele Aaret rundt. Idet den er med tærnet Pot, saaledes at Vinden ikke trænger igennem den, derfor er den ikke brugt om Vinteren og kuls om Sommeren. Syningen er smukt udført og Farven er den helt rigtige. Farven er grøn-army-grøn og atlantblaa, de Farver, der bruges for Øjeblikket.

St. 5-6	7-8	9-10 Aar
Kr. 39,85	41,85	42,85
St. 11-12	13-14 Aar	
Kr. 43,85	44,85	

Den store Drengenyhed
Sportsbenklæder af meget svær, kipretvævet Silke Vistra med Broderi

Nr. 1887. Stoffet ser ikke ud som Vistra, men er blank som Silke og minder nærmest om en svær Silkesatin. Men det er alligevel Vistra vævet paa en ny Maade, nærmest kipret, saaledes at den bliver meget svær og kraftig og det ideelle Stof til Drengbenklæder. Drengene er meget begejstrede for disse Benklæder, og der er ingen Tvivl om, at det bliver Sæsonens store Mode. Benklæderne er gendarmblaa med 2 Lommer, kantet med Broderi, og paa hver Lomme et Broderi af en Rytter til Hest. I Taljen indlagt Elastik. I de først udsendte Kataloger har vi solgt et Hav af disse Monita Benklæder. Paa i St. fra 3 til 7 Aar. Ens Pris. **685**

Snævre Texasbenklæder til Dreng

Nr. 1886. Der er desværre lavet et Par Føl paa denne Tegning. For det første er Benklæderne snævrere, end det ses paa Illustrationen - snævre Benklæder er jo Drengenes største Ønske - og dernæst er en Del af Lommene dobbelte og 3-dobbelte. Desuden er de forsynet med moderne Mærke og 10 Messingbom, dobbelte Knæ. Drengene er jo til haardt ved deres Tøj. Stoffet blaastrøget Donkey, sanforiseret, saa det er krympefrit; forøvrigt samme svære Kvalitet, vi anvender til Arbejdstøj.

St. 5-6	7-8	9-10	11-12	13-14 Aar
Kr. 12,85	13,85	14,85	15,85	16,85

OVERALLS til store Dreng

Nr. 1889. De store Dreng elsker at saa med Overall, og det er forøvrigt en meget praktisk Beklædning, og desuden kan den benyttes mod Snævs, naar man bruger den oven paa sit pene Tøj. Overall'en er med dobbelte og 3-dobbelte Lomme, hvilket dog ikke ses tydeligt paa saa lille en Tegning. Stoffet er blaa Gabardine, sanforiseret og krympefrit.

St. 7-8	9-10	11-12	13-14 Aar
Kr. 11,85	12,50	13,85	13,85

70

Cowboybukser/jeans hed Texasbenklæder i 1955. Annonce i Sommers Magasin.

PRÆRIEJAKKE

Nr. 2916. Drengenes største Ønske i Aar er en Præriejakke. Maaske er Moden ikke kommet frem i Provinsen endnu, men her i København har enhver Dreng, der har Respekt for sig selv, en Præriejakke, og Drengene lader ikke Forældrene faa Ro, før de har faaet saadan en Jakke, og de fleste har jo Raad til at gøre deres lille Søn lykkelig, naar det kan gøres for 9,85, og De kan tro, han bliver lykkelig, og han vil blive anset for en Helt blandt sine Kammerater, fordi han er den første, der har faaet Jakken. Og naar en Dreng har faaet en Ting, der er morsom, saa har de unge Mennesker det jo saadan, at de alle skal have den. Præriejakken er fabrikeret af blaa Lærred med Lommer og Frynser af brunt, imiteret Læder. Paa begge Lommer et flot Cowboy Motiv. Selve Jakken er i en blaa Farve, der rigtig glør, saaledes at Drengen kan kendes paa lang Afstand. St. 4-14 Aar. Alle Størrelser ens Pris **985**

Skindhue 9.85, se Side 67.

Sådan en David Crocket-hue fik Ulrik og jeg senere. Annonce i Sommers Magasin.